

ارزیابی آشوبناکی سیگنال الکتروانسفالوگرام در سطوح مختلف بیهوشی

احسان محمدی^۱، سعید کرمانی^۲، محمد گلپور^۳

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: امروزه، دستیابی به نمایشگرها و ابزارهایی که به طور دقیق قادر به تعیین خودکار عمق بیهوشی از روی سیگنال الکتروانسفالوگرام باشند، بسیار مورد توجه است. هدف از انجام این پژوهش، ارزیابی رویکردی جهت ارزیابی دینامیسم آشوب مغز و فعالیت الکتریکی منتج از آن به منظور بهره‌گیری از دستاوردهای این نظریه در علوم شناختی است.

روش‌ها: بر اساس نظریه‌ی آشوب، سیگنال الکتروانسفالوگرام در سطوح مختلف بیهوشی تجزیه و تحلیل و ویژگی‌های آشوبناکی سیگنال استخراج گشت و از نظر مسیر، حالت سیستم آشوبناک مورد ارزیابی قرار گرفت. به منظور ارزیابی تأثیر عمق بیهوشی بر آشوبناکی سیگنال الکتروانسفالوگرام، مدل‌های مختلفی مبتنی بر طبقه‌بند Random forest (RF) و ماشین بردار پشتیبان (Support vector machine یا SVM) ایجاد شد. همچنین، روشی جهت استخراج شاخص‌های بزرگ‌ترین نمای Lyapunov (Lyapunov exponent) و بعد فرکتال (Higuchi's fractal dimension) از روی سیگنال تک کاناله‌ی الکتروانسفالوگرافی مربوط به ۲۰ بیمار تحت عمل جراحی با بیهوشی توسط گاز استنشاقی پیشنهاد گردید و با روش K-fold مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته‌ها: ارزیابی مدل‌های مستخرج نشان دهنده‌ی تکرارپذیری و تفکیک‌پذیری بسیار خوب این مدل‌ها با صحت بالای ۹۳ درصد است.

نتیجه‌گیری: مغز و فعالیت الکتریکی منتج از آن، دارای دینامیسم آشوب است؛ از این رو، می‌توان از دستاوردهای نظریه‌ی آشوب علاوه بر بهره‌گیری در گسترش نمایشگرهای سطح بیهوشی در بسیاری از پژوهش‌های علوم شناختی در تجزیه و تحلیل سیگنال الکتروانسفالوگرام نیز بهره برد.

واژگان کلیدی: بیهوشی، آشوب، الکتروانسفالوگرام، فرکتال

ارجاع: محمدی احسان، کرمانی سعید، گلپور محمد. ارزیابی آشوبناکی سیگنال الکتروانسفالوگرام در سطوح مختلف بیهوشی. مجله دانشکده پزشکی

اصفهان ۱۳۹۷؛ ۳۶ (۴۸۲): ۶۰۶-۶۰۱

مقدمه

تعیین صحیح عمق بیهوشی، در هر عمل جراحی امری ضروری است؛ به طوری که افزایش بیش از حد این عمق، شانس مرگ مغزی و یا اختلالات شناختی پس از هوشیاری را افزایش می‌دهد و کاهش آن، علاوه بر این که احتمال به هوش آمدن ناخواسته‌ی بیمار را افزایش می‌دهد، می‌تواند عامل خطرات کابوس‌وار پس از هوشیاری شود. بدین ترتیب، امروزه دستیابی به نمایشگرها و ابزارهایی که به طور دقیق قادر به تعیین خودکار عمق بیهوشی از روی سیگنال الکتروانسفالوگرام (Electroencephalogram یا EEG) باشند، بسیار مورد توجه می‌باشد. یک تحلیل گسترده از تأثیر بالینی این ابزارها در آزمایش‌های تصادفی

که شامل ۱۳۸۰ بیمار تحت عمل جراحی می‌شد، نشان می‌دهد که استفاده از مراقبت و پایش خودکار عمق بیهوشی، به‌طور متوسط مصرف مواد بیهوشی را کاهش می‌دهد، در احساس سرگیجه و تهوع و همچنین، زمان ماندن در اتاق ریکاوری مؤثر است (۱-۲).

Nguyen-Ky و همکاران، با استفاده از ویولت، بردار ویژه، تخمین طیف به وسیله‌ی ماتریس کرولیشن (Correlation matrix) و روش‌های طبیعی‌سازی، معیار جدیدی برای تعیین عمق بیهوشی معرفی کرده‌اند. آن‌ها ویولت Daubechies را ترجیح دادند و از آن برای تخمین بیهوشی در ۵ سطح استفاده نمودند. نتایج نشان از انطباق خوب این شیوه با شاخص دوطیفی (BIS یا Bispectral index) است (۳).

۱- دانشجوی دکتری، گروه مهندسی پزشکی (بیوالکترونیک) و کمیته‌ی تحقیقات دانشجویی، دانشکده‌ی فن‌آوری‌های نوین در علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

۲- دانشیار، گروه مهندسی پزشکی (بیوالکترونیک)، دانشکده‌ی فن‌آوری‌های نوین در علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

۳- استاد، گروه بیهوشی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

Email: kermani@med.mui.ac.ir

نویسنده‌ی مسؤول: سعید کرمانی

نظریه‌ی آشوب، یکی از نظریه‌های مورد توجه جهت بیان ویژگی‌های یک سیگنال حیاتی است. طبق این نظریه، سیستم‌های آشوبناک سیستم‌های دینامیک غیر خطی هستند که حساسیت بالایی نسبت به شرایط اولیه دارند؛ به طوری که تغییرات اندک در شرایط اولیه‌ی آن‌ها، موجب تغییرات بسیار زیاد در فضای حالت سیستم خواهد شد. این پدیده، به اثر پروانه‌ای مشهور است (۴).

در این سیستم‌ها، مسیر حالت (System trajectory) در غایت نظم است، اما بر اثر پیچیدگی، رفتار آن‌ها ظاهر بی‌نظمی دارد. ارتباط نرونی در مغز، به عنوان یک سیستم با رفتاری آشوبناک مورد توجه بسیاری از محققین بوده است. ارزیابی آشوب‌گونه بودن رفتار یک سیستم با توجه به رصد فضای حالت و ویژگی‌های مستخرج از فضای حالت آن بدون توجه به ساختار درونی آن میسر است. از جمله مهم‌ترین ویژگی‌ها برای ارزیابی آشوبناکی یک سیستم، بعد فرکتال (Fractal dimension یا FD) و نمای Lyapunov (Lyapunov exponent) است. از این شاخص‌ها که دینامیک غیر خطی سیستم‌های بیولوژیک را ارزیابی می‌کنند، در تشخیص بیماری‌ها از روی تصاویر پزشکی و سیگنال‌های پزشکی استفاده شده است (۵-۷). در این پژوهش، بر اساس نظریه‌ی آشوب، سیگنال الکتروانسفالوگرام در سطوح بیهوشی عمیق، بیهوشی سبک و هوشیاری تجزیه و تحلیل می‌شود و ویژگی‌های آشوبناکی سیگنال استخراج و مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت. می‌خواهیم به این سؤال پاسخ دهیم که «آیا الکتروانسفالوگرافی که منتج از فعالیت مغزی است، در سطوح مختلف بیهوشی و طبق نظریه‌ی آشوب دارای رفتار و دینامیسم سیستم‌های آشوب‌گونه است؟».

نظریه‌ی آشوب، یکی از نظریه‌های مورد توجه جهت بیان ویژگی‌های یک سیگنال حیاتی است. طبق این نظریه، سیستم‌های آشوبناک سیستم‌های دینامیک غیر خطی هستند که حساسیت بالایی نسبت به شرایط اولیه دارند؛ به طوری که تغییرات اندک در شرایط اولیه‌ی آن‌ها، موجب تغییرات بسیار زیاد در فضای حالت سیستم خواهد شد. این پدیده، به اثر پروانه‌ای مشهور است (۴).

در این سیستم‌ها، مسیر حالت (System trajectory) در غایت نظم است، اما بر اثر پیچیدگی، رفتار آن‌ها ظاهر بی‌نظمی دارد. ارتباط نرونی در مغز، به عنوان یک سیستم با رفتاری آشوبناک مورد توجه بسیاری از محققین بوده است. ارزیابی آشوب‌گونه بودن رفتار یک سیستم با توجه به رصد فضای حالت و ویژگی‌های مستخرج از فضای حالت آن بدون توجه به ساختار درونی آن میسر است. از جمله مهم‌ترین ویژگی‌ها برای ارزیابی آشوبناکی یک سیستم، بعد فرکتال (Fractal dimension یا FD) و نمای Lyapunov (Lyapunov exponent) است. از این شاخص‌ها که دینامیک غیر خطی سیستم‌های بیولوژیک را ارزیابی می‌کنند، در تشخیص بیماری‌ها از روی تصاویر پزشکی و سیگنال‌های پزشکی استفاده شده است (۵-۷). در این پژوهش، بر اساس نظریه‌ی آشوب، سیگنال الکتروانسفالوگرام در سطوح بیهوشی عمیق، بیهوشی سبک و هوشیاری تجزیه و تحلیل می‌شود و ویژگی‌های آشوبناکی سیگنال استخراج و مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت. می‌خواهیم به این سؤال پاسخ دهیم که «آیا الکتروانسفالوگرافی که منتج از فعالیت مغزی است، در سطوح مختلف بیهوشی و طبق نظریه‌ی آشوب دارای رفتار و دینامیسم سیستم‌های آشوب‌گونه است؟».

$$X(i) = [x(i + \tau), x(i + 2\tau), \dots, x(i + (m - 1)\tau)] \quad i = 1, 2, \dots, N - (m - 1)\tau \quad (1)$$

که در آن $X(i)$ بردار بیانگر نقطه‌ی i ام از فضای حالت سیگنال است. این فضا شامل $N - (m - 1)\tau$ نقطه می‌باشد. τ تأخیر زمانی است. روش‌های زیادی برای تخمین τ وجود دارد که در این مطالعه، از روش خود مانایی (Autocorrelation) استفاده شده است. ابتدا تابع خود مانایی طبیعی‌سازی شده، طبق رابطه‌ی (۲) محاسبه می‌شود:

$$g(n) = \frac{\sum_k X_k X_{k+n}}{\sum_k |X_k|^2} \quad (2)$$

و سپس، با فرض نمایی بودن تابع شباهت، τ از روی تابع خود مانایی و از رابطه‌ی (۳) تخمین زده می‌شود:

$$g(n) = a * e^{-n\tau} \quad (3)$$

در واقع، میزان همبستگی و شباهت را در سیگنال اندازه‌گیری و با محاسبه‌ی آن، می‌توان میزان درستی از متغیرهای مستقل را که برای

روش‌ها

در این مطالعه به منظور ارزیابی تأثیر عمق بیهوشی بر آشوبناکی سیگنال از مجموعه داده‌ای استفاده شده که در برخی از مطالعات قبلی از آن استفاده و معرفی شده است (۸-۹). این مجموعه شامل سیگنال الکتروانسفالوگرام از ۲۰ بیمار تحت عمل جراحی عمومی و یا ارتوپدی با بیهوشی توسط گاز استنشاقی سوپرفلوران است. از بیماران رضایت نامه کتبی گرفته شده است. مرجع ثبت سیگنال مغزی و تعیین عمق بیهوشی دستگاه مانیتورینگ آنتروپسی کمپانی Datex-ohmed می‌باشد (۱۰). بر اساس میزان دو آنتروپسی محاسبه شده توسط دستگاه (آنتروپسی پاسخ و آنتروپسی حالت)، به دادگان سه برجسب هوشیاری، بیهوشی سبک و بیهوشی عمیق زده می‌شود (۱۱). سیگنال ثبت شده، یک کاناله و دارای باند فرکانسی ۰/۸-۴۷ بود که با فرکانس ۱۰۰ هرتز نمونه‌برداری شد. این نمایشگر، سیگنال الکتروانسفالوگرام تک کاناله را به همراه دو آنتروپسی پاسخ

مدل کردن سیستم نیاز است، به دست آورد. از این رو، افزایش میزان همبستگی و خود مانایی معادل نیاز به متغیر کمتر برای مدل کردن سیگنال است. بعد فرکتال Higuchi، به عنوان یکی از معیارهای محاسبه پیچیدگی و آشوبناکی سیگنال در بررسی تغییرات سیگنال مغزی در حین بیهوشی (۱۳) و در سایر فرایندهای بیولوژیکی (۱۴-۱۵) مورد توجه است. از طرفی، نماهای Lyapunov حساسیت سیستم را به شرایط اولیه کمی سازی و مقدار ناپایداری یا قابلیت پیش بینی سیستم را کمی می کنند. یک سیستم دینامیک m بعدی، m نمای Lyapunov دارد. در بیشتر کاربردها، کافی است که تنها بزرگترین نمای Lyapunov به جای تمام نماهای Lyapunov محاسبه شود. الگوریتم های زیادی برای تخمین بزرگترین نمای Lyapunov (Largest Lyapunov exponent یا LLE) وجود دارد که بیشتر آن ها زمان اعمال به یک سری کوتاه مدت، قابل اعتماد نیستند. در این مقاله، از روشی که توسط Rosenstein و همکاران پیشنهاد شده بود، استفاده گردید که نسبت به طول دادگان بسیار قوی (Robust) است (۱۶).

اهمیت *Burst suppression ratio (BSR)* و نحوه محاسبه آن: شاخص مهمی که در بسیاری از منابع و سیستم ها جهت پایش سطح بیهوشی به کار می رود، شاخص زمانی الگوی ایست فعالیت مغزی (BSR) است. با افزایش عمق بیهوشی، سیگنال الکتروانسفالوگرام در بازه های زمانی خاصی دچار افت بسیار شدید دامنه می شود، اما با عمیق تر شدن بیهوشی و در طی بازه های زمانی کوتاه، دامنه سیگنال به شدت افزایش و سپس، دوباره کاهش می یابد. به نسبت این بازه های زمانی (بازه ی زمانی افزایش شدید دامنه به بازه ی زمانی کاهش شدید دامنه) که به صورت درصد بیان می شود، BSR گفته می شود. افزایش BSR مقارن با افزایش عمق بیهوشی است. در این پژوهش، برای محاسبه ی BSR، از روش پیشنهاد شده در مطالعات پیشین (۱۷) استفاده شد.

طیقه بندی کننده ها: در این پژوهش، برای تعیین عمق بیهوشی، از بین طبقه بندی های رایج، روش های ماشین بردار پشتیبان (Support vector machine یا SVM)، نزدیک ترین همسایه

یافته ها

در این پژوهش، با به کارگیری طبقه بندی های پیش گفته و استخراج سه ویژگی از سیگنال های الکتروانسفالوگرام یک ثانیه ای با هم پوشانی ۵۰ درصد و با استفاده از اپراتور میانه برای هر بازه ی پنج ثانیه ای، عمل استخراج ویژگی انجام شد. سپس، بدون در نظر گرفتن وابستگی آن ها به صورت تصادفی ویژگی های پیش گفته مرتب و از روش k fold cross validation با $k = 30$ برای ارزیابی استفاده شد. این روش معمول، ۱۰ بار تکرار گردید تا از عدم وابستگی نتایج به سایر عوامل تأثیرگذار بر تبیین مدل اطمینان حاصل شود و فرایند از تکرار پذیری بالایی برخوردار گردد. صحت مدل ها بر اساس نسبت بین تعداد بخش های الکتروانسفالوگرام که درست برچسب گذاری شوند، به کل بخش های اعمال شده تعریف شد. مقایسه ی نتایج به دست آمده از مدل های حاصل از سه رویکرد طبقه بندی، نشان می دهد که مدل های حاصل از RF از صحت بالاتری برخوردار بودند. نتایج ارزیابی مدل RF بر روی کل دادگان (شامل ۳۴۸۲ بخش الکتروانسفالوگرام) مطابق جدول ۱ می باشد. مقادیر میانگین طبیعی سازی شده ی شاخص Lyapunov و بعد فرکتال Higuchi برای هر گروه در جدول ۲ آمده است.

جدول ۱. نتایج ارزیابی مدل **Random forest (RF)** بر روی کل

دادگان

FD & LLE & BSR	LLE & BSR	FD & BSR	
۹۳/۴۱	۹۲/۹۵	۹۲/۳۰	میانگین صحت مدل
۱/۰۸	۰/۶۷	۱/۰۸	واریانس صحت مدل

FD: Fractal dimension; BSR: Burst suppression ratio; LLE: Largest Lyapunov exponent

جدول ۲. مقادیر میانگین طبیعی سازی شده ی شاخص Lyapunov و بعد فرکتال Higuchi برای هر گروه

بیهوشی عمیق	بیهوشی سبک	هوشیاری	
۳/۱۶۰ ± ۰/۰۱۸	۳/۲۶۰ ± ۰/۰۱۶	۳/۳۷۰ ± ۰/۰۱۹	
۱/۲۶۰ ± ۰/۰۲۷	۱/۴۳۴ ± ۰/۰۵۸	۱/۶۸۹ ± ۰/۰۶۳	LLE
۳/۱۶۰ ± ۰/۰۱۸	۳/۲۶۰ ± ۰/۰۱۶	۳/۳۷۰ ± ۰/۰۱۹	FD
۱۹۸۵	۶۴۸	۸۴۹	تعداد بخش ها

FD: Fractal dimension; LLE: Largest Lyapunov exponent

دارد. از طرفی، با افزایش سطح هوشیاری از بیهوشی عمیق به بیهوشی سبک و هوشیاری، مقادیر Higuichi و LLE در جدول ۲ افزوده شده است که نشان دهنده‌ی افزایش پیچیدگی فعالیت سیستم عصبی است؛ چرا که LLE مقدار ناپایداری یا قابلیت پیش‌بینی سیستم را کمی می‌کند. حضور LLE مثبت، مؤید آشوبناکی این سیستم است. بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که مغز و فعالیت الکتریکی منتج از آن، دارای دینامیسم آشوب می‌باشد. از این رو، منطبق با نظریه‌ی آشوب، می‌توان به مغز و سیستم اعصاب مرکزی از منظر یک سیستم آشوبناک نگاه کرد و از دستاوردهای این نظریه، علاوه بر بهره‌گیری در گسترش نمایشگرهای سطح هوشیاری در بسیاری از تحقیقات و پژوهش‌های علوم شناختی نیز بهره برد.

تشریح و قدردانی

این مقاله برگرفته از طرح تحقیقاتی به شماره‌ی ۱۹۵۱۱۴ مصوب معاونت پژوهش و فن‌آوری دانشگاه علوم پزشکی اصفهان است. نویسندگان از این معاونت جهت تأمین بودجه‌ی انجام طرح تشکر و قدردانی می‌نمایند.

بدین ترتیب، با ترکیب این ویژگی‌ها مدل جدیدی برای تفکیک حالت بیهوشی عمیق از بیهوشی سبک و هوشیاری، مبتنی بر نظریه‌ی آشوب استخراج گردید.

میانگین و واریانس صحت عملکرد مدل در تفکیک سه دسته‌ی هوشیاری، بیهوشی سبک و بیهوشی عمیق در جدول ۱ آمده است. در این جدول، مقادیر میانگین و واریانس صحت مدل، در حالت‌های مختلف ترکیب شاخص‌های آشوب‌گونه، با شاخص BSR دیده می‌شود.

بحث

در این پژوهش، با ترکیب ویژگی‌های مستخرج از نظریه‌ی آشوب، مدل‌های جدیدی برای تفکیک حالت بیهوشی عمیق از بیهوشی سبک و هوشیاری مبتنی بر نظریه‌ی آشوب استخراج گردید. خلاصه‌ی نتایج ارزیابی این مدل‌ها بر روی دادگان، موجود در جدول ۱، کارآمدی مدل‌های پیشنهادی و بهبود صحت عملکرد مدل‌های مستخرج را با افزایش تعداد شاخص‌های به کار برده شده، منتج از نظریه‌ی آشوب، نشان می‌دهد و حکایت از تفکیک‌پذیری و انطباق مناسب این حالت‌ها با سایر شواهد بالینی ۲۰ بیمار در وضعیت‌های پیش‌گفته

References

- Liu SS. Effects of Bispectral Index monitoring on ambulatory anesthesia: A meta-analysis of randomized controlled trials and a cost analysis. *Anesthesiology* 2004; 101(2): 311-5.
- Jameson LC, Sloan TB. Using EEG to monitor anesthesia drug effects during surgery. *J Clin Monit Comput* 2006; 20(6): 445-72.
- Nguyen-Ky T, Wen P, Li Y, Malan M. Measuring the hypnotic depth of anaesthesia based on the EEG signal using combined wavelet transform, eigenvector and normalisation techniques. *Comput Biol Med* 2012; 42(6): 680-91.
- Boeing G. Chaos Theory and the Logistic Map [Online]. [cited 2016]; Available from: URL: <http://geoffboeing.com/2015/03/chaos-theory-logistic-map/>
- Shabani-Boroujeni T, Kermani S, Barekatin M, Kashefpoor M. Proposing an approach for diagnosis of mild cognitive impairment based on approximate entropy. *J Isfahan Med Sch* 2017; 34(407): 1356-61. [In Persian].
- Abbasi MR, Kermani S, Talebi A. A novel and more efficient approach for automatic diagnosis of acute lymphoblastic leukemic cells based on combining geometrical and statistical features of blood cells. *J Isfahan Med Sch* 2017; 35(433): 643-7. [In Persian].
- Etehad Tavakol M, Lucas C, Sadri S, Ng EYK. Analysis of breast thermography using fractal dimension to establish possible difference between malignant and benign patterns. *J Healthc Eng* 2010; 1(1): 27-43.
- McKay ID, Voss LJ, Sleight JW, Barnard JP, Johannsen EK. Pharmacokinetic-pharmacodynamic modeling the hypnotic effect of sevoflurane using the spectral entropy of the electroencephalogram. *Anesth Analg* 2006; 102(1): 91-7.
- Li D, Li X, Liang Z, Voss LJ, Sleight JW. Multiscale permutation entropy analysis of EEG recordings during sevoflurane anesthesia. *J Neural Eng* 2010; 7(4): 046010.
- Musizza B, Ribaric S. Monitoring the depth of anaesthesia. *Sensors (Basel)* 2010; 10(12): 10896-935.
- Voss L, Sleight J. Monitoring consciousness: the current status of EEG-based depth of anaesthesia monitors. *Best Pract Res Clin Anaesthesiol* 2007; 21(3): 313-25.
- Takens F. Detecting strange attractors in turbulence. Berlin, Heidelberg: Springer Berlin Heidelberg; 1981 p. 366-81.
- Kuhlmann L, Manton JH, Heyse B, Vereecke EM, Lipping T, Struys MMR, et al. Tracking electroencephalographic changes using distributions of linear models: application to propofol-based depth of anesthesia monitoring. *IEEE Trans Biomed Eng* 2017; 64(4): 870-81.
- Scarpa F, Rubega M, Zanon M, Finotello F, Sejling AS, Sparacino G. Hypoglycemia-induced EEG complexity changes in Type 1 diabetes assessed by fractal analysis algorithm. *Biomed Signal Process Control* 2017; 38: 168-73.

15. Cukic M, Pokrajac D, Stokic M, Simic S, Radivojevic V, Ljubisavljevic M. EEG machine learning with Higuchi fractal dimension and Sample Entropy as features for successful detection of depression [Online]. [cited 15 Mar 2018] ; Available from: URL: <https://arxiv.org/abs/1803.05985>
16. Rosenstein MT, Collins JJ, De Luca CJ. A practical method for calculating largest Lyapunov exponents from small data sets. *Physica D: Nonlinear Phenomena* 1993; 65(1): 117-34.
17. Chemali J, Ching S, Purdon PL, Solt K, Brown EN. Burst suppression probability algorithms: state-space methods for tracking EEG burst suppression. *J Neural Eng* 2013; 10(5): 056017.
18. Sen B, Peker M, Cavusoglu A, Celebi FV. A comparative study on classification of sleep stage based on EEG signals using feature selection and classification algorithms. *J Med Syst* 2014; 38(3): 18.
19. Ho KT. Random decision forests. *Proceedings of 3rd International Conference on Document Analysis and Recognition*; 1995 Aug 14-16; Montreal, Canada. p. 278-82.

Evaluation of Chaos on Electroencephalogram in Different Depths of Anesthesia

Ehsan Mohammadi¹, Saeed Kermani², Mohammad Golparvar³

Original Article

Abstract

Background: Today having monitors and instruments which are able to automatically and precisely determine the depth of anesthesia from the electroencephalogram (EEG) signal is important. The purpose of this was is to provide an approach to assess the dynamics of brain chaos and its electrical activity in order to take advantage of the achievements of this theory in cognitive science.

Methods: According to the chaos theorem, the chaotic features of the electroencephalogram signal in different anesthesia levels have been extracted and evaluated as a chaotic system trajectories. In order to evaluate the effect of anesthesia level on the chaotic behavior of electroencephalogram signal, different models created based on the random forest, and the support vector machine modeling. We proposed a procedure to extract largest Lyapunov exponential and Higuchi's fractal dimension as chaotic features from one channel electroencephalogram in 20 patients under the different depths of anesthesia with sevoflurane; the evaluation was done using K-fold procedure.

Findings: Evaluation of extracted models indicated that mentioned models had repeatability and separability with the accuracy of more than 93%.

Conclusion: Results show that the brain and its electrical activities have chaotic dynamism. Therefore, we can take advantage of chaos theorem in developing of anesthesia monitoring, as well as in many other researches related to the cognitive sciences by analyzing the electroencephalogram signal based on the chaos theorem.

Keywords: Anesthesia, Chaos theory, Electroencephalogram, Fractals

Citation: Mohammadi E, Kermani S, Golparvar M. **Evaluation of Chaos on Electroencephalogram in Different Depths of Anesthesia.** J Isfahan Med Sch 2018; 36(482): 601-6.

1- PhD Student, Department of Bioelectrics and Biomedical Engineering AND Student Research Committee, School of Advanced Technologies in Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

2- Associate Professor, Department of Bioelectrics and Biomedical Engineering, School of Advanced Technologies in Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

3- Professor, Department of Anesthesiology, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Corresponding Author: Saeed Kermani, Email: kermani@med.mui.ac.ir